

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudkyně Mgr. Monikou Chaloupkovou ve věci **žalobkyně J.M.**, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2011, č.j. „X“**,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21.2.2011, č.j. „X“ **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 21.2.2011, č.j. „X“, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29.12.2010, č.j. „X“, kterým byla zamítnuta žalobkyni žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona o důchodovém pojištění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Svitavy (dále jen „OSSZ“) ze dne 15.12.2010 není žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého, ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalované včasnou žalobu, kterou se domáhala jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení s odůvodněním, že v dubnu 2004 jí byl po

opakované operaci levé nohy přiznán plný invalidní důchod, v červnu 2007 jí pak byl přiznán důchod invalidní částečný. Zdravotní stav žalobkyně byl po nějakou dobu stabilizovaný, ale poté začalo docházet ke zhoršování, v lednu 2010 žalobkyně utrpěla opakovaně zlomeninu levé nohy s toutéž diagnózou jako v roce 2004. Po operacích byla 4 měsíce odkázána na invalidní vozík, v současné době ujde s pomocí dvou francouzských holí maximálně 10 metrů. Je schopna vykonávat pouze drobné práce v sedě. Žádá nové přezkoumání svého zdravotního stavu a zjištění skutečné míry poklesu pracovní schopnosti.

Žalovaná využila svého práva se k žalobě nevyjadřovat.

Soud byl povinen v souladu s § 75 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž musel vycházet ze stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. ze stavu k datu 21.2.2011, kdy bylo napadené rozhodnutí žalované č. „X“ vydáno. Soud se přitom soustředil na skutečnost, zda závěr o invaliditě žalobkyně pouze I. stupně je správný a vychází z náležitě posouzeného zdravotního stavu žalobkyně.

O žalobě bylo rozhodnuto při jednání dne 15.2.2012, v přítomnosti žalované, když předvolaná žalobkyně se k jednání nedostavila, o jeho odročení nepožádala a soud proto žalobu projednal bez její účasti (§ 49 odst. 3 s.ř.s.).

Ze správního spisu žalované – lékařské dokumentace OSSZ soud zjistil následující: Žalobkyně dne 22.4.2010 požádala o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, když byla od 29.4.2004 poživatelkou plného invalidního důchodu a od 20.6.2007 poživatelkou částečného invalidního důchodu.

Zjišťovací prohlídka proběhla dne 15.12.2010, tedy po nabytí účinnosti nové právní úpravy týkající se právě invalidních důchodů, resp. posuzování invalidity. Z posudku o invaliditě a ze záznamu o jednání, obě ze dne 15.12.2010, č.j. LPS/2010/1721-SY-CSSZ, je zřejmé, že za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl označen stav po opakovaném úrazu levé dolní končetiny s následnou svalovou atrofií a značným omezením funkce končetiny. Určené postižení bylo posudkovým lékařem, MUDr. Janem Stacke, zařazeno podle kapitoly XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích) oddílu B (Postižení končetin) položky 13 b (Funkční postižení po zlomeninách kostí dolních končetin, středně těžké postižení funkce končetiny) přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), a procentuální míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na horní hranici vyhláškou daného rozpětí (30-35%), tj. na 35% s tím, že tato se podle § 3 odst. 1 této vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvyšuje o 10% na konečných 45%. U žalobkyně tak nejde o invaliditu třetího stupně, ani o invaliditu druhého stupně, žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

Rozhodnutí ČSSZ ze dne 29.12.2010 č.j.“X“ bylo na základě včasných námitek žalobkyně přezkoumáno v námitkovém řízení. Lékařskou posudkovou službou ČSSZ byl dne 15.2.2011 vypracován posudek o invaliditě žalobkyně, v němž byl vysloven souhlas s posudkovým závěrem OSSZ s tím, že tento závěr vycházel ze zjištěného zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Zdravotní stav a stupeň invalidity

žalobkyně byly posouzeny v souladu se zákonem o důchodovém pojištění a vyhláškou č. 359/2009 Sb. Lékařské nálezy použité v námitkovém řízení neobsahovaly nové skutečnosti posudkově významné.

Žalobkyně v žalobě požadovala nové přezkoumání svého zdravotního stavu a z něho plynoucího určení míry poklesu pracovní schopnosti, poukazovala na postupné zhoršování zdravotního stavu a možnost výkonu toliko drobných prací v sedě. Tedy spornou byla jediná otázka, a to posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a z něj plynoucí procentní míry poklesu její pracovní schopnosti, k jejímuž posouzení je příslušná na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“). Soud proto zadal vypracování posudku zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, pracovišti v Hradci Králové, a následně též PK MPSV ČR, pracovišti v Praze, a při jednání dne 15.2.2012 těmito posudky provedl důkaz.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, ze dne 7.9.2011, č.j. 2011/1237-HK, vyplývá, že Komise považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně stav po zhojené zlomenině levé kosti holenní s dislokací (31.12.2009), řešeno zavřenou repozicí, v lednu 2010 provedenou osteosyntézou s následnou dynamizací hřebu (12.3.2010), toto zdravotní postižení zařadila dle kapitoly XV oddílu B položky 13b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a míru procentního poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určila na horní hranici vyhláškou daného rozpětí, tj. na 35%, a tuto dále podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky vzhledem k dalším zdravotním postižením zvýšila o 10% na konečných 45%. Komise současně v posudku uvedla, že zlomeninu v oblasti levého bérce – části levé kosti holenní a kosti lýtkové, utrpěla žalobkyně i v roce 2004, kdy byla rovněž provedena osteosyntéza, k extrakci kovového materiálu pak došlo v květnu 2006. Plný invalidní důchod byl žalobkyni přiznán na přechodnou dobu po první zlomenině levé dolní končetiny v roce 2004, pro stabilizaci zdravotního stavu pak byl od 20.6.2007 přeměněn na důchod invalidní částečný, který byl podle nové právní úpravy převeden s účinností od 1.1.2010 na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Komise vycházela z lékařských nálezů založených v soudním spise, z dokumentace OSSZ a ČSSZ, ze zdravotní dokumentace MUDr. Marcela Mareše a z vlastního přešetření provedeného při jednání odborným lékařem, MUDr. Otakarem Málkem, ortopedem. Komise dále v posudku konstatovala, že po vydání napadeného rozhodnutí žalované došlo ke vzniku nových posudkově významných skutečností, k nimž však Komise nemůže přihlížet. Konkrétně bylo zjištěno, že pro škodlivé užívání alkoholu byla žalobkyně hospitalizována na Psychiatrické klinice FN Hradec Králové a nyní je hospitalizována na psychiatrickém oddělení v psychiatrické léčebně Brno, kde probíhá protialkoholní léčba.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště Praha, ze dne 20.12.2011, č.j. 2011/4387-PH, se podává, že Komise za rozhodující zdravotní postižení žalobkyně považovala stav po opakované zlomenině holenní kosti vlevo řešené operačně, kdy je stav stabilizován, když toto postižení zařadila podle kapitoly XV oddílu B položky 13b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a pokles pracovní schopnosti žalobkyně pak určila shodně s ČSSZ i PK MPSV ČR, pracovištěm Hradec Králové, na 45% s tím, že k hodnocení nelze použít položku 13c, neboť se nejedná o těžké postižení, nejsou prokázány těžké deformity bérce, funkce končetiny není podstatně omezena. K datu vydání napadeného rozhodnutí se tedy u žalobkyně jednalo o

invaliditu prvního stupně, když po prostudování zdravotní dokumentace musí Komise konstatovat, že výrazné subjektivní potíže udávané žalobkyní k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se neshodují s objektivním nálezem. Podíl na zvýšeném vnímání bolesti a intenzivním prožívání zdravotních potíží je dán zřejmě osobností žalobkyně, kdy při nadužívání alkoholu dochází k narušení osobnosti. Komise dále konstatovala, že ze zdravotní dokumentace je patrné, že od data vydání napadeného rozhodnutí dochází při pokračujícím nadužívání alkoholu ke zhoršování zdravotního stavu. Nadužívání alkoholu nebylo k datu vydání napadeného rozhodnutí zadokumentováno, podrobněji je doloženo až zprávou z protialkoholní léčby v psychiatrické léčebně, kde byla žalobkyně hospitalizována od srpna 2011 do října 2011, kdy bylo diagnostikováno poškození mozečku projevující se zhoršenou koordinací pohybu dolních končetin, zhoršením stability stoje a chůze, chůzí o široké bázi, došlapováním na paty, nejistotou, pomocí dvou francouzských holí. Poškození mozečku a z něj plynoucí pohybové omezení bylo dokladováno až s delším časovým odstupem od vydání napadeného rozhodnutí a nelze proto k němu přihlížet. Komise své závěry opřela o spisovou dokumentaci OSSZ, posudek PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, dokumentaci obsaženou v soudním spise a zdravotní dokumentaci ošetřující praktické lékařky, MUDr. Jaroslavy Zahnášové. Objektivní přeshetření žalobkyně neprovedla, neboť žalobkyně se z jednání Komise omluvila.

Další dokazování soud neprováděl, neboť žalovaná návrhy na doplnění dokazování neměla a soud potřebu dalšího dokazování neshledal.

Oběma posudky PK MPSV ČR má soud za prokázáno, že rozhodujícím postižením žalobkyně způsobujícím její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je stav po zhojené zlomenině levé kosti holenní s dislokací (31.12.2009), řešeno zavřenou repozicí, v lednu 2010 provedenou osteosyntézou s následnou dynamizací hřebu (12.3.2010), kdy stav je stabilizován, toto je zařazeno podle kapitoly XV oddílu B položky 13b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., čemuž odpovídá procentní pokles pracovní schopnosti 35%. Dále má soud za prokázáno, že u žalobkyně jsou dány okolnosti (další zdravotní postižení), které odůvodňují zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti postupem podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o 10%, na konečných 45%. Závěry posudků PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové a pracoviště Praha, se plně shodují se závěry posudkových lékařů OSSZ a ČSSZ. Oba jsou zpracovány logicky, srozumitelně a přesvědčivě odůvodňují, proč se u žalobkyně jedná toliko o invaliditu I. stupně, resp. proč jí nelze přiznat invaliditu stupně II. či III. Oba rovněž poukazují na zhoršení zdravotního stavu žalobkyně po datu vydání napadeného rozhodnutí a správně konstatují, že toto zhoršení nelze brát v úvahu, neboť přezkum napadeného rozhodnutí se soustředí k datu jeho vydání a nelze tedy zohledňovat skutečnosti po tomto datu (*konstatované zhoršení zdravotního stavu však může žalobkyně využít k podání nové žádosti o změnu invalidního důchodu, kdy toto zhoršení při posuzování nové žádosti bude muset být zohledněno – poznámka soudu*). Posudky soud hodnotí jako velmi přesvědčivé, podrobné a vyčerpávající. Nemá důvod v něčem s nimi polemizovat.

Soudu tedy dospěl na základě posudků PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové a pracoviště Praha, k závěru shodnému se závěrem ČSSZ v napadeném rozhodnutí, tedy že k datu vydání tohoto rozhodnutí se u žalobkyně jednalo o invaliditu I. stupně z důvodu poklesu pracovní schopnosti o 45%, když na tomto poklesu se podílí vedle rozhodujícího zdravotního postižení též zdravotní postižení další.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Jak již shora uvedeno, v řízení bylo prokázáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal zdravotní stav žalobkyně invaliditě I. stupně, nikoli stupně II. či III. Soud tedy musel žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1,2 s.ř.s., když úspěšné žalované jako správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů soudního řízení nenáleží a žalobkyně byla se žalobou neúspěšná, tudíž jí náhrada nákladů nepřísluší.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 15.2.2012

Mgr. Monika Chaloupková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Monika Marelová